

Poznávací zájezd do Paříže a Versailles

V pátek 28. dubna jsme se s vybranými zájemci ze 7. a 8. ročníků vrátili z poznávací cesty do Paříže. Vrátili jsme se unavení, ale spokojení a plní zážitků.

Po nočním přejezdu mezi Roztoky a Paříží jsme v úterý 25. dubna naše poznávání zahájili na Trocadéru. Odtud jsou i naše první fotografie koho jiného než pařížské první ocelové dámy - La tour Eiffel. Ještě před výstupem jsme stihli od místních pouličních prodavačů nakoupit malé eiffelovčičky různých barev, vystáli jsme krátké fronty a pak už jsme se pěšky vydali do druhého patra velké ocelové konstrukce. Po zdolání 759 schodů se někteří občerstvili barevnými *macarons*, abychom, plni sil, mohli vyjet tentokrát už výtahem až na vrchol. Třetí patro ve výšce 275 m skýtá opravdu jedinečný pohled na pařížské bulvary, avenue, uličky a náměstí.

Nevadila nám ani *le ciel noir*, která hrozila deštěm, ani nepřiliš přívětivá teplota. Zahřáli jsme se následně chůzí k Invalidovně. Tam jsme mohli vyzkoumat, jak velké asi byly dělové koule v napoleonské éře. Dle pečlivého měření a empirickým pokusem jsme zjistili, že koule byly asi tak velké jako naše hlava. Následně jsme se vydali na nejznámější pařížskou avenue Champs-Élysées. Tady jsme konečně viděli tolik obávanou demonstraci! Nejednalo se však o stávkující proti důchodové reformě (jak jsme doufali), ale o aktivisty, kteří protestovali před obchodem Louis Vuitton proti používání kožešin v módním průmyslu. Champs-Élysées nám nabídla ještě jednu velkou zkušenost - vyzkoušeli jsme francouzský mekáč! Ve srovnání s tím českým Mcdonald's v něm bylo o mnoho více zákazníků! U Tuilerijských zahrad jsme pak nasedli do autobusu a vydali jsme se na ubytování. Tam jsme si dali rychlou *la douche*, připravili jsme si *le sac s de l'eau* na příští *jour* a šli zaslouženě spát.

Ve středu jsme vstali časně ráno. Abychom neměli *faim*, dali jsme si *la petite baguette* a jeli jsme *sur la route* směrem *le château Versailles*. Tady jsme někteří rychleji, někteří pomaleji, obdivovali interiéry i rozsáhlé zahrady. Díky poutavému výkladu paní průvodkyně jsme si mohli představovat, jak se lidé na zámku před 300 lety cítili a co prožívali. Mohli jsme porovnat lesk zlatých rámců a obrazů s realitou, která na zámku v dávných dobách panovala. V zahradách jsme si vychutnali dobovou hudbu, která provázela na procházkách i Ludvíka XIV.

Po obědě jsme odpočívali od ruchu velkoměsta v parku France miniature. Podívali jsme se na jih Francie do Lourdes, na sever na Mont Saint Michel, na východ do typických vesniček Alsaska nebo na západ do města Bordeaux. Cestování po 48 miniaturních pamětihodnostech Francie a místní zábavní atrakce nás znovu nabily energií.

V plné síle jsme se vydali objevit večerní Paříž. Prohlédli jsme si Montmartre s jeho křivolakými uličkami, občerstvili jsme se *une crêpe* a někteří dokonce ochutnali i *les escargots* (šneky)! Závěr dne patřil opět dámě z oceli. Tentokrát se leskla a třpytila a část z naší výpravy si její lesk vychutnávala za kytarového doprovodu místního umělce. *Bonne nuit!*

Třetí den jsme se již po městě pohybovali jako skuteční Pařížané. *Le ciel blanc*, zahrady plné *des fleurs* (například *des roses*). Sundali jsme teplé bundy, nasadili *les lunettes* a vydali jsme se od Lucemburských zahrad k Sorbonně. Ukázali jsme si, kde bude většina v budoucnu studovat (a když ne studovat, alespoň pojedete na výměnný pobyt). Prošli

jsme Latinskou čtvrtí (museli jsme si ukázat, kde studenti Sorbonny tráví studijní večery) a přešli jsme ke katedrále Notre Dame a odtud k Centre George Pompidou.

Před Centrem jsme měli polední pauzu jako opravdoví francouzští studenti. Při dlouhém piknikování na náměstí, jsme zúročili všechna důležitá slovíčka, která jsme se naučili. Všichni zdravíme *Bonjour*, a děkujeme *Merci*, žádáme *S'il vous plaît*, odpovídáme *Oui* nebo *Non*. Po příjemném povelování se s vypětím sil vydáme k Louvru. Smlouváme cenu za poslední eiffelovčičky a odjíždíme metrem do čtvrti la Défense. V nejmodernější pařížské čtvrti nakupujeme jídlo a *de l'eau à boire* na cestu a vydáváme se, neskutečně nacpaným metrem, k autobusu. Naposledy dáváme *au revoir* à la Tour Eiffel a odjíždíme domů.

Během návštěvy jsme ochutnali *les croissantes, les baguettes, les macarons, les chouquettes* a další dobroty. Nachodili jsme celkem více než 45 km a poznali jsme mnoho památek. Hlavně jsme ale měli možnost poznat, jaké to je být v cizí zemi. Jak dobře se cítíme, když vyjdeme na vrchol věže, třebaže jsme se dole trochu báli. Jak hrdě se cítíme, když mluvíme cizí řečí a místní nám rozumí. Mohli jsme poznat, že cizích věcí není třeba se bát, ale stačí k nim přistupovat s rozumem a rozvahou. Že v tom nejsme sami. Poznali jsme, že vzájemná pomoc a porozumění jsou mnohem jednodušší, než se občas zdá. Návštěva Paříže nám hodně dala a všichni jsme si ji užili! Tímto také děkujeme Letišti Praha za finanční podporu.

**V textu použítá francouzská slova jsou slova, která se děti během pobytu naučily a velmi aktivně je používaly.*

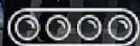
za pedagogický dozor: Sandra Špannerová, Kamila Richterová, Věra Záhořová, Jakub Zvelebil

Před palácem ve Versailles

Potřesení s Mužem procházejícím zdí

Samsung Quad Camera

Průřezeno s Galaxy

Budoucí studenti Sorbonny před svou univerzitou